

باززایی درون شیشه‌ای ارقام کاهوی (*Lactuca sativa*) ایرانی

حسین هنری^۱، هوشنگ علیزاده*^۲، علی اکبر شاه نجات بوشهری^۳، سید علی پیغمبری^۴
و مختار جلالی جواران^۵

۱، ۲، ۳، ۴. دانشجوی دوره دکتری، استادیار، دانشیار، استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران
۵. دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس
(تاریخ دریافت: ۸۶/۱/۲۸ - تاریخ تصویب: ۸۷/۳/۸)

چکیده

گیاه کاهو با توجه به نوع مصرف و بیوماس آن دارای پتانسیل مطلوب برای تبدیل شدن به یک بیوراکتور جهت تولید پروتئین‌های نو ترکیب و واکسنهای خوراکی است. پیش نیاز نیل به این هدف، بهینه‌سازی مسیر کشت بافت و انتقال ژن به این گیاه است. در بررسی باز زایی درون شیشه‌ای، ابتدا بذور ۵ رقم کاهو TN-96-34 و TN-96-39 و TN-96-41، TN-96-53، TN-96-54 در غلظت‌های مختلف tween 20 و هیپو کلریت سدیم قرار گرفتند و به ترتیب غلظت‌های ۰/۱٪ و ۲/۵٪ به مدت ۲۵ دقیقه و ۳ بار شستشو با آب مقطر استریل برای ضد عفونی بذور بهترین روش تشخیص داده شد. سپس بذور در محیط استریل، با دمای ۲۵ درجه سانتی گراد و روشنایی ۱۶ ساعت در شبانه روز جهت جوانه زنی بر روی کاغذ صافی مرطوب قرار داده شدند. ریز نمونه لپه گیاهچه‌ها بعد از ۷۲ ساعت به ۶ تا ۸ قطعه تقسیم، و بر روی محیط کشت MS حاوی غلظت‌های هورمونی ۰/۱: ۰/۰۵: ۰/۰۲ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۱: ۰/۲: ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA قرار گرفتند. از بین پنج رقم کاهوی مورد بررسی، دو رقم TN-96-39 و TN-96-41 بطور معنی‌داری کالوس‌زایی، جنین‌زایی و باززایی بیشتر داشتند. تیمار نسبت تنظیم کننده‌های رشد با غلظت‌های هورمونی ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر BA بیشترین کالوس‌زایی، نین زایی و باززایی را برای این صفات نشان داد. تیمار نسبت تنظیم کننده‌های رشد با غلظت‌های ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA دارای بیشترین شاخه‌زایی و برای باززایی مستقیم مناسب تشخیص داده شدند. شاخه‌های باززایی شده در محیط کشت MS حاوی ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر NAA ریشه‌دار و پس از انتقال به گلدان بزرگ‌گیری انجام شد.

واژه‌های کلیدی: کاهو، کشت بافت، باززایی، تنظیم کننده‌های رشد.

مقدمه

سلول، بافت و اندامهای گیاهی تحت شرایط درون شیشه‌ای مورد توجه قرار گرفته است. در اغلب روش‌های تراریختی، جهت تولید پروتئین، یک سیستم کشت بافت کاراً با فراوانی بالای باززایی ضروری است. در برنامه‌های انتقال ژن، اولین گام در گیاهان مختلف، بهینه‌سازی شرایط کشت درون شیشه‌ای آنها است. در گیاهان دو لپه‌ای از برگ، لپه، ساقه،

کاهو یکی از قدیمی‌ترین سبزیجات دنیا و دارای بیوماس بالایی است. در حال حاضر کاهو در ۷۶ کشور جهان کشت، و از برگ‌های آن به عنوان سالاد استفاده می‌شود (۱، ۴، ۵). امروزه به منظور تولید کالوس و باززایی گیاه کامل، ایجاد تنوع سوماکلونال و تولید گیاهان تراریخته، کشت

این پژوهش با هدف تعیین شرایط لازم برای ضد عفونی بذر کاهو و شناسایی پاسخ رقم یا ارقام به کشت درون شیشه‌ای، غلظت هورمونی، نوع ریزنمونه، جهت کالوس‌زایی، جنین‌زایی، باز زایی، شاخه‌زایی و ریشه‌زایی در تعدادی از ارقام ایرانی کاهو، انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

تهیه بذور

بذور پنج رقم گیاه کاهوی مناطق مختلف کشور از بانک ژن گیاهی ملی ایران تهیه و آزمایشات در آزمایشگاه گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام گردید.

ضد عفونی بذور و تهیه ریز نمونه

بذور کاهو به مدت ۱۵ تا ۳۰ دقیقه در نسبت‌های مختلف از محلول‌های توپین-۲۰، ۰/۱٪ و هیپوکلریت سدیم ۲/۵٪ قرار گرفتند. سپس سه بار با آب مقطر استریل شستشو داده شدند و به ظرف پتری حاوی کاغذ صافی مرطوب استریل منتقل و بعد از 68 ± 4 ساعت لپه، محور زیر لپه و محور زیر لپه همراه با لپه به عنوان ریز نمونه جدا و بر روی محیط کشت MS با غلظت‌های متفاوت تنظیم کننده‌های رشد برای تولید کالوس، جنین‌زایی و باززایی قرار گرفتند.

غلظت هورمونی استفاده شده جهت باززایی

ریز نمونه های پنج رقم کاهو به محیط کشت MS با غلظت‌های هورمونی ۰/۲/۱، ۰/۴/۰ و ۰/۴/۱ بنزیل آدنین mg/l (BA)، ۰/۰۵/۱، ۰/۲/۰ و نفتالین استیک اسید mg/l (NAA) با pH: ۵/۷ در ۴۵ تیمار به صورت یک آزمایش فاکتوریل با سه تکرار اجرا گردید.

غلظت هورمونی استفاده شده جهت تولید ریشه

گیاهچه‌های باززا شده از پنج رقم کاهو به محیط کشت MS ۰/۲۵، ۰/۵، ۱ و با غلظت‌های هورمونی ۰/۱ و ۰/۲ mg/l (NAA) و pH: ۵/۷ (نه تیمار) در یک آزمایش فاکتوریل در قالب یک طرح کاملا تصادفی با سه تکرار انتقال پیدا کردند.

بذور جوانه زده و ریشه مویینه به عنوان ریز نمونه استفاده می شود. در گیاهان تک لپه ای از بافتهای مختلف مانند جنین بالغ، جنین نارس، کلئوپتیل، پرچم، میکروسپور، خوشه نارس قطعه قطعه شده به عنوان ریز نمونه استفاده شده است (۲). تولید کالوس جنین‌زا و ایجاد یک سیستم باززایی ساده و روان، کارآیی لازم را برای بسیاری از ژنوتیپ‌های گیاهان فراهم می‌سازد. تولید کالوس و قابلیت باززایی عمدتاً تحت تاثیر ژنوتیپ، شرایط فیزیولوژیک جداکشت، نوع محیط کشت و شرایط محیطی قرار می‌گیرد (۱، ۲). کشت بافت در گیاه کاهو با اهداف انتقال ژن‌های مختلف به کروموزوم و کلروپلاست انجام می‌شود.

برای باززایی درون شیشه‌ای گیاه کاهو از قطعات مختلف آن استفاده می شود. از لپه تورس، ا. سی و همکاران (۱۹۹۳)، پاتری سیا و همکاران (۱۹۹۷) و مارکوس پلیجلی و همکاران (۲۰۰۱) هاپون جین سام و همکاران (۲۰۰۶) و از برگ و تومیا نیکی و همکاران (۲۰۰۱)، سیلیا و همکاران (۲۰۰۵)، هیروساکی کاناموتو و همکاران (۲۰۰۶) استفاده کرده اند.

در تولید کالوس و باززایی گیاه کامل، تنظیم غلظت اکسین و سیتوکینین و مقدار نور و دما از اهمیت خاصی برخوردار است. تورس، ا. سی و همکاران (۱۹۹۳) و مارکوس پلیجلی و همکاران (۲۰۰۱) برای باززایی گیاه از ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر BA با pH: ۵/۷ در ۱۶ ساعت نور، ۸ ساعت تاریکی و ۲۲ تا ۲۵ درجه سانتیگراد و از تومیا نیکی و همکاران (۲۰۰۱) و هاپون جین سام و همکاران (۲۰۰۶) ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر NAA، ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BAP استفاده کرده اند. تورس، ا. سی و همکاران (۱۹۹۳) برای ساقه زایی از ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر زآتین به جای NAA استفاده کرده است. برای ریشه‌دهی در گیاه کاهو عموماً فاکتور هورمون NAA و غلظت محیط کشت در نظر گرفته می‌شود. برای ریشه‌دهی در گیاه کاهو، هیروساکی کاناموتو و همکاران (۲۰۰۶) از محیط کشت MS 1/2 و عاری از هورمون و مارکوس پلیجلی و همکاران (۲۰۰۱) از ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA استفاده کرده‌اند.

برداشت بذور

جدول ۲- بررسی نمونه‌های انتخابی با نسبت اندام زایی

اندام زایی	نسبت کالوس زایی	نسبت جنین زایی	نسبت باز زایی	نسبت باز زایی
نمونه لپه	۰/۸۵	۰/۹	۰/۸	۰/۶۱
محور زیر لپه	۰/۱۲	۰/۱	۰	۰
محور زیر لپه با لپه	۰/۴۵	۰/۷	۰/۷	۰/۲۲

انتخاب رقم و غلظت هورمونی مناسب جهت باز زایی

نتایج به دست آمده نشان داد (جدول ۳) که ارقام کاهو و غلظت‌های هورمونی به ترتیب برای صفات نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها در سطح احتمال (۰/۱ و ۰/۱) و نسبت نمونه‌های کالوس‌زا به کل نمونه‌ها (۰/۱ و ۰/۵) و نسبت نمونه‌های جنین‌زا به کل نمونه‌های کالوس‌زا (۰/۱ و ۰/۱) و نسبت نمونه‌های شاخه‌زا به کل نمونه‌های جنین‌زا (۰/۱ و ۰/۵) معنی‌دارند اما اثر متقابل بین ارقام و غلظت معنی‌دار نشد. نتایج بدست آمده نشان داد (جدول ۴) که صفات نسبت نمونه‌های شاخه‌زا به کل نمونه‌های جنین‌زا (۴۰/۰۸۹) و نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها (۱۹/۰۸) به ترتیب دارای بیشترین و کمترین ضریب تغییرات در بین صفات مورد مطالعه هستند. نتایج نشان داد که وقتی گیاه کامل می‌شود، تنوع نمونه‌ها افزایش یافته و نمونه‌های ضعیف حذف می‌شوند.

از بین پنج رقم کاهوی مورد بررسی برای کشت بافت، دو رقم TN-96-39 و TN-96-41 به شکل معنی‌داری از کالوس‌زایی و جنین‌زایی و باز زایی بیشتر نسبت به ارقام دیگر برخوردارند (شکل ۱- A). تیمارهای نسبت تنظیم کننده‌های رشد (جدول ۶) با غلظت‌های هورمونی ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر BA بیشترین کالوس‌زایی و جنین‌زایی و باز زایی را برای این صفات نشان دادند. تیمار نسبت تنظیم کننده‌های رشد (جدول ۶) با غلظت‌های هورمونی ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA بیشترین شاخه‌زایی را برای این صفت نشان داد.

(شکل ۱- B). اگر هدف آزمایش، باز زایی مستقیم از ریز نمونه‌ها باشد تیمار نسبت تنظیم کننده‌های رشد (جدول ۶) با غلظت‌های هورمونی ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA بیشترین شاخه‌زایی و کمترین کالوس‌زایی را نشان دادند.

ساقه‌های ریشه‌دار شده به گلدانهای کاغذی کوچک حاوی پرلیت استریل منتقل و در محیط ۲۵-۲۲ درجه سانتیگراد گلخانه قرار داده شدند. به منظور حفظ رطوبت گیاه، اطراف گلدانها با کیسه فریزر پوشش داده شد. برگهای پایینی گیاهچه قطع گردیدند و بعد از یک هفته به گلدانهای بزرگتر حاوی هوموس استریل انتقال داده شدند. گیاهان بعد از ۴۵ روز به گل نشستند. بذر گیری ۲/۵ ماه بعد از کاشت در گلدان صورت گرفت. از نرم افزار SPSS با انتخاب تبدیل داده مناسب برای نرمال‌سازی داده‌ها و برای تجزیه تحلیل آماری از نرم افزار SAS استفاده شد.

نتایج

جدول ۱ مدت زمان ۲۵ دقیقه در محلول توپین -۲۰، ۰/۱٪ همراه با هیپوکلیت سدیم ۲/۵٪ با نسبت‌های ۸۰ به ۲۰ (میزان آلودگی صفر و جوانه‌زنی ۰/۱۰٪) مناسب‌ترین شرایط برای ضد عفونی بذر را نشان می‌دهد.

جدول ۱- میزان آلودگی قارچی و جوانه زنی به درصد و به ترتیب نسبت‌های مختلف توپین -۲۰، ۰/۱٪ و هیپوکلیت سدیم ۲/۵٪

نسبت	زمان (دقیقه)			
	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵
۹۰ به ۱۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۸۵ به ۱۵	۶۰	۶۰	۸۰	۸۰
	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۸۰ به ۲۰	۰	۰	۱۰	۸۰
	۶۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۷۰ به ۳۰	۰	۰	۰	۲۰
	۰	۰	۲۵	۷۰

از بین سه تیمار انتخابی (لپه، محور زیر لپه و محور زیر لپه با لپه) بیشترین نسبت کالوس زایی به کل نمونه‌ها (۰/۸۵) و نسبت جنین‌زایی به کالوس‌زایی (۰/۹) و نسبت باز زایی به جنین‌زایی (۰/۸) و نسبت باز زایی به کل نمونه‌ها (۰/۶۱) در ریز نمونه لپه مشاهده شد. با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان گفت که لپه بهترین اندام برای کشت بافت کاهو می‌باشد (جدول ۲).

جدول ۳- تجزیه واریانس برای صفات مورد مطالعه

میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات
نسبت نمونه‌های شاخه‌زا به کل نمونه‌های جنین‌زا	نسبت نمونه‌های جنین‌زا به کل نمونه‌های کالوس‌زا	نسبت نمونه‌های کالوس‌زا به کل نمونه‌ها	نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها		
۰/۵۸۸ ^{**}	۳/۰۱۹ ^{**}	۰/۳۷۳ ^{**}	۰/۱۹۴ ^{**}	۴	ارقام
۰/۴۰۵ [*]	۰/۸۱ ^{**}	۰/۲۵۵ [*]	۰/۰۴۵ ^{**}	۸	غلظت
۰/۱۴ ^{ns}	۰/۱۰۳ ^{ns}	۰/۰۸۸ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۳۲	ارقام × غلظت
۰/۱۵۳	۰/۲۹۷	۰/۱	۰/۰۱۵	۹۰	خطای آزمایش

^{ns}، * و ** به ترتیب غیرمعنی‌دار، معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪

جدول ۴- مقادیر میانگین، انحراف معیار، ضریب تغییرات، حداکثر و حداقل مقادیر صفات مورد مطالعه

پارامترها	نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها	نسبت نمونه‌های کالوس‌زا به کل نمونه‌ها	نسبت نمونه‌های جنین‌زا به کل نمونه‌های کالوس‌زا	نسبت نمونه‌های شاخه‌زا به کل نمونه‌های جنین‌زا
میانگین	۰/۶۴	۰/۷۹	۲/۶۸	۰/۷۸
انحراف معیار	۰/۱۲۲	۰/۳۲	۰/۵۵	۰/۳۹۱
ضریب تغییرات (%)	۱۹/۰۸	۴۰/۰۳	۲۰/۳۷	۴۰/۰۸۹
حداکثر	۰/۹۹	۳/۲۳	۴/۱۵	۳/۸۷
حداقل	۰/۴۳	۰/۲۳	۱/۳۲	۰/۳۲

جدول ۵- مقایسه و گروه بندی میانگین صفات مورد مطالعه برای پنج رقم کاهوی ایرانی

رقم	نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها	نسبت نمونه‌های کالوس‌زا به کل نمونه‌های زنده	نسبت نمونه‌های جنین‌زا به کل نمونه‌های کالوس‌زا	نسبت نمونه‌های شاخه‌زا به کل نمونه‌های جنین‌زا
TN-96-34	۰/۵۷۷ b	۰/۶۹۱ b	۲/۴۷۵ b	۰/۸۰۴ a
TN-96-39	۰/۷۳۸ a	۰/۸۹۲ a	۳/۱۰۲ a	۰/۸۰۷ a
TN-96-41	۰/۷۲۷ a	۰/۸۷۲ a	۲/۹۷۷ a	۰/۸۰۶ a
TN-96-53	۰/۵۸۱ b	۰/۶۳۷ b	۲/۴۲۲ b	۰/۶۷۳ a
TN-96-54	۰/۵۷۵ b	۰/۵۹۲ b	۲/۴۱۱ b	۰/۶۷۲ a

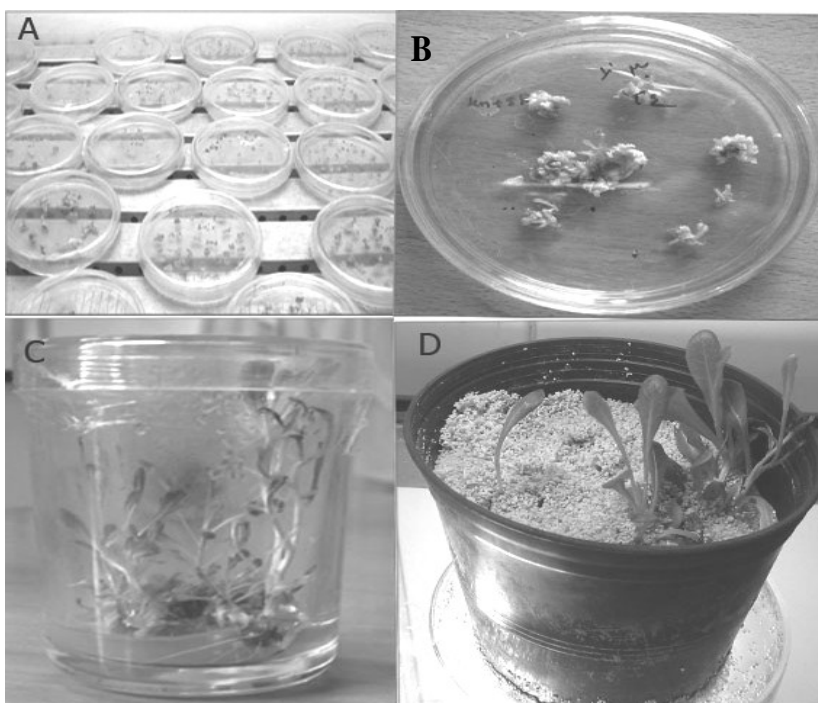
+ حروف متفاوت در هر ستون بیانگر معنی‌دار در سطح ۱٪ است.

جدول ۶- مقایسه و گروه بندی میانگین صفات مورد مطالعه تحت تأثیر غلظت های هورمونی NAA و BA

(میلی گرم در لیتر در محیط کشت MS)

صفات	غلظت		نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها	نسبت نمونه‌های کالوس‌زا به کل نمونه‌ها	نسبت نمونه‌های جنین‌زا به کل نمونه‌های کالوس‌زا	نسبت نمونه‌های شاخه‌زا به کل نمونه‌های جنین‌زا
	BA	NAA				
	۰/۱-	۰/۰۲	۰/۶۲۲ b	۰/۷۹۸ b	۳/۱۰۵ b	۰/۸۸۸ b
	۰/۲-	۰/۰۲	۰/۶۱۳ c	۰/۷۹۲ b	۲/۴۷۱ c	۰/۷۴۴ c
	۰/۴-	۰/۰۲	۰/۵۹۱ c	۰/۷۹۰ b	۲/۴۷۸ c	۰/۷۲۵ c
	۰/۱-	۰/۰۵	۰/۶۶۳ b	۰/۷۹۴ b	۲/۹۹۵ b	۰/۷۲۱ c
	۰/۲-	۰/۰۵	۰/۸۳۹ a	۰/۹۸۸ a	۴/۰۱ a	۰/۸۲۶ b
	۰/۴-	۰/۰۵	۰/۵۹۷ c	۰/۶۷۵ c	۲/۵۶۶ c	۰/۹۴۴ a
	۰/۱-	۰/۱	۰/۶۱۹ b	۰/۷۹۸ b	۲/۸۰۳ b	۰/۷۲۳ c
	۰/۲-	۰/۱	۰/۶۲۸ b	۰/۷۵۶ b	۳/۰۷۸ b	۰/۶۸۲ c
	۰/۴-	۰/۱	۰/۵۸۷ c	۰/۶۹۵ c	۲/۵۰۳ c	۰/۶۹۳ c
معنی‌داری تیمارها			۱٪	۵٪	۱٪	۵٪

+ حروف متفاوت در هر ستون بیانگر معنی‌داری تیمارها حداقل در سطح قید شده است.

شکل ۱- مراحل مختلف باززایی گیاه کاهو (*Lactuca sativa L.*)
 (A) کالوس‌زایی و جنین‌زایی (B) شاخه‌زایی (C) ریشه‌زایی (D) بذری

جدول ۷- تجزیه واریانس و پارامترها برای صفت تولید ریشه

F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	درجه آزادی	منابع تغییرات
۳۲/۶۱**	۵۰۸/۴۸	۱۰۱۶/۹۶	۲	محیط کشت
۱۶/۴۱**	۲۵۵/۸۲	۵۱۱/۶۴	۲	غلظت هورمون NAA
۶/۱۷*	۹۶/۱۵	۳۸۴/۶۰	۴	محیط کشت × غلظت
	۱۵/۵۹	۲۸۰/۶۲	۱۸	خطای آزمایش

** معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

جدول ۸- مقادیر میانگین، انحراف معیار، ضریب تغییرات حداکثر و حداقل مقادیر برای صفت تولید ریشه

پارامترها	میانگین معیار	انحراف معیار	ضریب تغییرات	حداکثر حداقل
مقادیر صفت تولید ریشه	۲۸/۹۳	۳/۹۵	۱۳/۶۵	۵۰ ۱۰

جدول ۹- مقایسه میانگین صفت تولید ریشه با غلظت‌های هورمونی NAA در محیط‌های کشت MS متفاوت

غلظت mg/l	محیط کشت	۱MS	۰/۵MS	۰/۲۵MS
۰/۱		۳۰b	۲۵b	۳۵c
۰/۲		۱۲a	۲۷b	۳۰b
۰/۴		۲۵b	۳۰b	۴۵c

+ حروف متفاوت در هر ستون بیانگر معنی‌دار در سطح ۱٪ است.

آزمایش انتخاب غلظت هورمونی مناسب جهت تولید ریشه

مدت زمان برای بروز اولین ریشه یادداشت برداری شد (شکل ۱-C). نتایج به دست آمده نشان داد (جدول ۷) که ارقام، غلظت و اثر متقابل (شکل ۲) آنها جهت تولید ریشه در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار است.

نتایج مقادیر میانگین، انحراف معیار، ضریب تغییرات، حداکثر و حداقل صفت تولید ریشه در جدول (۸) آمده است. پس از گروه بندی میانگین‌ها مشخص شد که ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر NAA، در محیط کشت MS برای ریشه‌دار شدن مناسب‌تر است. با افزایش و کاهش مقادیر NAA و محیط کشت MS از سطح ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر NAA و محیط کشت MS، مدت زمان ریشه‌دار شدن افزایش می‌یابد.

برداشت بذور

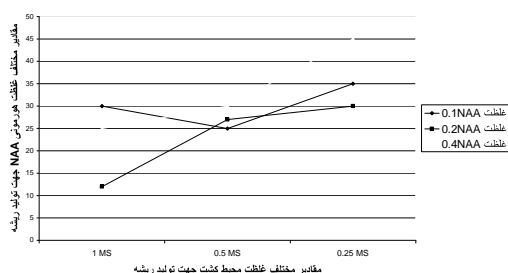
در شاخه‌های ریشه‌دار شده (شکل ۱ - D) بعد از ۴۵ روز گل‌ها ظاهر و بعد از ۷۵ روز بذور حاصل، برداشت شدند.

استریل به ظرف پتری دارای کاغذ صافی مرطوب میزان جوانه‌زنی به حدود ۹۰ تا ۹۵ درصد افزایش یافت. نمونه‌ها در 96 ± 24 ساعت آماده برای جداسازی ریزنمونه‌ها شدند. برای جوانه‌زنی بذور مارکوس پلیجی و همکاران (۲۰۰۱) از محیط کشت MS فاقد هورمون و تورس.ا. سی و همکاران (۱۹۹۳) از ظرف پتری دارای کاغذ صافی مرطوب استفاده کرده‌اند. سرعت و مدت زمان جوانه‌زنی یکی از اهداف آزمایش بود که سرعت و مدت زمان جوانه‌زنی بر روی ظرف پتری مرطوب بسیار بالا بود. عدم موفقیت جوانه‌زنی بر روی محیط کشت MS فاقد هورمون ممکن است به متفاوت بودن ژنوتیپ‌های مورد استفاده ارتباط داشته باشد.

نتایج حاصل از بررسی انتخاب ریز نمونه‌ها (جدول ۲) نشان داد که لپه‌ها و محور زیر لپه‌ها به ترتیب بیشترین کمترین کالوس‌زایی، جنین‌زایی و شاخه‌زایی را داشته‌اند. با انتخاب محور زیر لپه همراه با لپه نسبت نمونه‌های زنده به کل نمونه‌ها و کالوس به جنین‌زایی کاهش یافته ولی باززایی افزایش می‌یابد. با وجود مریستم انتهایی، ریز نمونه تولید شاخه نموده و میزان کالوس‌زایی و جنین‌زایی به شدت کاهش پیدا می‌کند. نمونه‌ها هر چه جوان‌تر باشند کالوس‌زایی آنها بیشتر خواهد بود. کالوس‌ها ۸ تا ۱۲ روز بعد از کشت، قابل مشاهده می‌شوند.

بررسی منابع نیز نشان می‌دهد که لپه‌ها بهترین ریزنمونه برای کشت بافت ارقام مختلف کاهو هستند. هیروساکی کاناموتو و همکاران (۲۰۰۶) وسیلیا و همکاران (۲۰۰۵) و تومیا نیکو و همکاران (۲۰۰۱) از برگ‌ها و هایون جین سام و همکاران (۲۰۰۶) و مارکوس پلیجلی و همکاران (۲۰۰۱) و ا. سی، تورس و همکاران (۱۹۹۳) و پاتری سیا و همکاران (۱۹۹۷) از لپه گیاه کاهو به عنوان ریزنمونه استفاده کرده‌اند. استفاده از برگ و لپه در آزمایش‌ها متداول بوده و نتایج تحقیق حاضر با نتایج افراد فوق‌الذکر تطابق دارد.

نتایج حاصل از بررسی تأثیر غلظت‌های مختلف هورمونی اکسین‌ها و سیتوکینین‌ها نشان داد که ارقام مختلف کاهوی ایرانی با 0.05 میلی‌گرم در لیتر NAA و 0.2 میلی‌گرم در لیتر BA در ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی و ۲۲ تا ۲۵ درجه سانتیگراد کالوس‌زایی و جنین‌زایی نشان می‌دهند. دو رقم TN-96-39 و TN-96-41 بهترین کالوس‌زایی و

شکل ۲- نمودار اثرات متقابل محیط کشت و غلظت‌های هورمونی NAA

بحث

نتایج حاصل از بررسی غلظت‌های مختلف هیپو کلریت سدیم و توپین-۲۰ نشان داد که توپین-۲۰، 0.1% و هیپوکلریت سدیم 2.5% با نسبت‌های ۴ به ۱ و با زمان ۲۵ دقیقه جهت ضدعفونی بذور، کمترین آلودگی (0%) و بیشترین جوانه‌زنی (100%) را دارد. با افزایش غلظت هیپوکلریت سدیم میزان جوانه زنی بذور از 100% در نسبت ۴ به ۱ به 0% در نسبت ۷ به ۳ در زمان ۲۵ دقیقه جهت ضدعفونی بذور کاهش پیدا کرده و با کاهش زمان و نسبت هیپوکلریت سدیم و توپین-۲۰ در نسبت ۴ به ۱ از ۲۰ دقیقه به ۱۵ دقیقه، میزان آلودگی بذور 70% افزایش می‌یابد. با توجه به آلوده بودن بذور و پوشش‌های متفاوت آنها در ارقام مختلف، در صورت عدم استفاده از شوینده‌های قوی، آلودگی قارچی قابل حذف نخواهد بود. برای حذف آلودگی مارکوس پلیجی و همکاران (۲۰۰۱) از جوهر نمک و محلول توپین-۲۰، 0.1% و تورس.ا.سی و همکاران (۱۹۹۳) از کلریت سدیم 1% و دو قطره توپین-۲۰ در 100 میلی لیتر محلول استفاده کرده‌اند. استفاده از یک شوینده قوی برای ضدعفونی یک ضرورت است و سایرین نیز در پروتکل خود از یک شوینده قوی استفاده کرده‌اند. به دلیل نازک بودن پوسته بذر کاهو استفاده از الکل و هیپوکلریت سدیم بطور همزمان جهت ضدعفونی بذر کاهو پیشنهاد نمی‌شود.

نتایج حاصل از انتقال بذور بعد از سه بار شستشو با آب مقطر استریل به روی محیط کشت MS فاقد هورمون یا ظرف پتری دارای کاغذ صافی مرطوب استریل نشان داد که جوانه زنی بذور بر روی محیط کشت MS فاقد هورمون حدود 10% و سرعت رشد بسیار بطئی بود. با انتقال بذور

NAA، در محیط کشت MS برای ریشه‌دار شدن مناسب‌تر است. ریزنمونه‌ها در کوتاهترین زمان در این محیط ریشه‌دار شدند. با افزایش یا با کاهش غلظت هورمون NAA نمونه‌ها در مدت زمان طولانی تری ریشه‌دار شدند. با ایجاد رقابت در بین نمونه‌ها برای ریشه‌زایی هرچه مقدار محیط کشت در داخل لیوان کمتر باشد تعداد ریشه‌های به وجود آمده در مدت زمان معین بیشتر خواهد بود. با افزایش مقدار NAA در محیط کشت، کالوس‌های سفید در اطراف نمونه بوجود می‌آید و به مرور زمان به سمت باززایی تمایل پیدا می‌کند. هیروساکی کاناموتو و همکاران (۲۰۰۶) محیط کشت MS^{۱/۲} و عاری از هورمون و مارکوس پلیجلی و همکاران (۲۰۰۱) از NAA با غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر برای ریشه‌زایی در گیاه کاهو استفاده کردند. با توجه به یافته‌های پژوهشی از کشت بافت ارقام

مختلف کاهوی ایرانی، برای انتقال ژن، ارقام TN-96-39 و TN-96-41 پیشنهاد و توصیه می‌شود، از ترکیب هورمونی ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر BA برای کالوس‌زایی و جنین‌زایی و باززایی و از ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA برای شاخه‌زایی و باززایی مستقیم و برای ریشه‌زایی از ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر NAA و محیط کشت MS استفاده شود.

جنین‌زایی و باززایی را در بین ۵ رقم نشان دادند (جدول ۵). با تغییر نسبت هورمون‌ها ممکن است رقم دیگری بهترین کالوس‌زایی و جنین‌زایی و باز زایی را نشان دهد. معمولاً در گیاهان با افزایش نسبت غلظت هورمونی BA به NAA شاخه‌زایی در نمونه‌ها افزایش می‌یابد. در این آزمایش با غلظت ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA بیشترین شاخه‌زایی مشاهده شد (جدول ۶). با توجه به نتایج جدول شماره ۶ در صورت کم اهمیت بودن کالوس‌زایی در آزمایش و با هدف باززایی مستقیم بهترین غلظت هورمونی، غلظت ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۴ میلی‌گرم در لیتر BA می‌باشد. برای شاخه‌زایی سیلیا-ال-لی لی ولت و همکاران (۲۰۰۵) و هایون جین سام و همکاران (۲۰۰۶) ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر NAA ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BAP و هیروساکی کاناموتو و همکاران (۲۰۰۶) از ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر NAA ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA و تورس. ا. سی و همکاران (۱۹۹۳) و مارکوس پلیجلی و همکاران (۲۰۰۱)، ۰/۰۵ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر BA در ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی و ۲۲ تا ۲۵ درجه سانتیگراد استفاده کرده‌اند. ممکن است اختلاف بوجود آمده نتیجه استفاده از ژنوتیپ‌های مختلف و نور باشد.

نتایج حاصل از بررسی تأثیر غلظت‌های مختلف اکسینها و محیط کشت MS نشان داد که ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر

REFERENCES

1. Cilia L.C. Lelivelt, Matthew S. McCabe, Christine A. Newell, C. Bastiaan de Snoo, Kees M.P. Van Dun, Ian Birch-achin, John C. Gray, Kingston H.G. Mills and Jacqueline M. Nugent. 2005. Stable plastid transformation in lettuce (*Lactuca sativa L.*). *Plant Molecular Biology* 58:763-774
2. Evans, D. E, J. O.D. Coleman and A. Kearns. 2003. *Plant cell culture* Bio Scientific publishers (10-11)
3. Giovanna Frugis, Donato Giannino, Giovanni Mele, Chiara Nicolodi, Adriana Chiappetta, Maria Beatrice Bitonti, Anna Maria Innocenti, Walter Dewitte, Harry Van Onckelen, and Domenico Mariotti. 2001. Overexpression of *KNAT1* in lettuce shifts leaf determinate growth to a shoot-like indeterminate growth associated with an accumulation of isopentenyl-type cytokinins. *Plant Physiology*, 126: 1370-1380.
4. Hirosuke Kanamoto, Atsushi Yamashita, Hiroshi Asao, Satoru Okumura, Hisabumi Takase, Masahira Hattori, Akiho Yokota & Ken-Ichi Tomizawa. 2006. Efficient and stable transformation of *Lactuca sativa L.* cv. Cisco (lettuce) Plastids. *Transgenic Research*. 15:205-217
5. Honary, H., H. Alizadeh, A. Boshchri, S. A. Peighambari, & M. Jalali. 2007. Invitro regeneration of Iranian varieties of lettuce (*Lactuca sativa L.*) cultivars. 5th Iranian Horticultural Science Congress (14).

6. Hyeon-Jin Sun, Min-long Cui, Biao Ma and Hiroshi Ezura. 2006. Functional expression of the taste-modifying protein, miraculin, in transgenic lettuce. *FEBS Lett.* 23:620-6.
7. Marcos Pileggi, Albanin Aparecida Mielniczki Pereira¹, Joandrei dos Santos Silva, Sônia Alvim Veiga Pileggi and Desh Pal S. Verma . 2001. An improved method for transformation of lettuce by *Agrobacterium tumefaciens* with a gene that confers freezing resistance. *Brazilian Archives of Biology and Technology* . 44: 191 – 196.
8. Matthew S. McCabe, Lee C. Garratt, Frank Schepers, Wilco J.R.M. Jordi, Geert M. Stoopen, Evert Davelaar, J. Hans A. van Rhijn, J. Brian Power, and Michael R. Davey. 2001. Effects of PSAG12-*IPT* gene expression on development and denescence in transgenic lettuce. *Plant Physiology*, 127: 505–516.
9. Patricia A. Okubara, Rosa Arroyo-Garcia, Katherine A. Shen, Marianne Mazier, Blake C. Meyers, Oswaldo E. Ochoa, Shinje Kim, Chang-Hsien Yang, and Richard W. Michelmore . 1997. A transgenic mutant of *Lactuca sativa* (lettuce) with a T-DNA tightly linked to loss of downy mildew resistance. *Mpmi*. 10: 970-977.
10. S. Curtis, C. HE, W. J. R.M. Jordi., E. Davelaar, J. B. Power, A. M. M. DE Laat and M. R. Davey. 1999. Promoter deletions are essential for transformation of lettuce by the T-*cyt* gene: the phenotypes of transgenic plants. *Annals of Botany* 83: 559-567.
11. Tomoya Niki, Takaaki Nishijima, Masayoshi Nakayama, Tamotsu Hisamatsu, Naomi Oyama-Okubo, Hiroko Yamazaki, Peter Hedden, Theo Lange, Lewis N. Mander, and Masaji Koshioka., 2001. Production of dwarf lettuce by overexpressing a pumpkin gibberellin 20-oxidase gene. *Plant Physiology*, 126: 965–972.
12. Torres, A. C., Cantliffe, D. J., Laughner, B.; Bieniek, M.; Nagata, R.; Ashraf, M. and Ferl, R. J. 1993. Stable transformation of lettuce cultivar South Bay from cotyledon explants. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture*, 34: 279-285